

## Т О М - V I I I -

### Р Е Ш Е Н И Е №227

гр.Перник.23.12.2008 г.

### В И М Е Т О    Н А    Н А Р О Д А

**Административен съд - Перник**, в публично заседание на двадесет и пети ноември две хиляди и осма година, в състав:

**СЪДИЯ:** Емилия Иванова

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията **административно дело № 473/2008 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.65, ал.4 от ЗОС.**

Образувано е по **жалба на Б.Г.Р. \*\*\*** срещу заповед № 1377/18.07.2008 г. на Кмета на община Перник, с която е наредено на основание чл.65, ал.1 от ЗОС да бъде иззет общински имот - част от УПИ I, кв.178, по плана на гр.Перник, кв.Изток, заедно с находящите се в него сгради.

В жалбата се твърди, че заповедта противоречи на материално правни разпоредби, като описаната фактическа обстановка не отговаря на действителното положение, което е основание за нейната незаконосъобразност. Иска се отмяна на атакуваната заповед и присъждане на направените по делото разноски.

**Ответника по жалбата - Кмета на Община Перник**, чрез процесуалният си представител в съдебно заседание и в подробно писмено становище посочва, че издадената заповед е законосъобразна, тъй като се изземва общински имот, който се владее без правно основание от жалбоподателката. Моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

**Заинтересованата страна „Б.“ ЕООД**, чрез своя процесуален представител адв.А. изразява становище за неоснователност на жалбата, като моли издадената заповед да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

**Административен съд - Перник**, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице легитимирано да оспорва издаденият административен акт. В този смисъл е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред административният орган е започнало по повод подадена молба вх. № 07/слу 8099/15.10.2007 г. от „Б.“ ЕООД, с която е поискано да бъде въведен във владение на имот представляващ УПИ I, кв.178, по плана на гр.Перник, кв.Изток, върху който има учредено право на строеж съгласно договор № 114/17.09.2007 г.

В административното производство е установено, а и не се спори между страните, че част от УПИ I, кв.178 по плана на гр. Перник, кв.Изток се владее от жалбоподателката - Б.Р., а временните постройки върху терена се използват за живеене.

Жалбоподателката претендира да е собственик на 240 кв.м. земя , която е част от дворно място отчуждено през 1983 г. от баща ѝ Г.Р.. По делото е представена и част от отчуждителна преписка - оценителен протокол и заповед по чл.95 от ППЗТСУ/отм./, в която е посочено кой имот и от кого се отчуждава. Отчуждителното производство е по отношение на имот с площ от 410 кв.м., заедно с постройките и насажденията с него.

За установяване правото на собственост по делото е депозиран нотариален акт №188, том XI, дело №3053/1975 г., от който е видно че Г.Р. е бил собственик на имот представляващ урегулирано дворно място от 650 кв.м. , което е от 410 кв.м. от парцел 2746 - без пътя.

От изслушаната и приета по делото съдебно техническа експертиза се установи следното:

Процесният имот е отчужден с протокол № 28/10.10.1983 г. и заповед №1771/11.11.1983 г. издадени по реда на чл.95-98 от ЗТСУ/отм./ от председателя на ИК на ОНС-Перник. Документа за собственост послужил за провеждане на отчуждителната процедура и получаване на обезщетение от собствениците е нотариален акт №188, том XI, дело № 3053 от 1975 г. Нотариалният акт е изготвен при действието на кадастралния план от 1954 г. и регулационен план от 1968 г. Отчуждаването е извършвано по кадастралния и регулационен план одобрен със заповед № 2322/22.12.1978 г. Процесният имот е отразен като пл.№8124в. За този имот е проведена и отчуждителната процедура. Площта на имота е 410 кв. м., толкова колкото към момента на отчуждаването е ползвано като парцел от наследодателя на жалбоподателката. В нотариалният акт парцела и пътя са посочени самостоятелно. Отчуждението е направено само по отношение на имот с площ от 410 кв.м., тъй отчуждително производство за улица не е необходимо да бъде провеждано. Собствеността върху улици , съоразения и инфраструктурни обекти при действието на ЗТСУ /отм./ не е принадлежала на физически лица.

В документа за собственост имота е описан като „урегулирано дворно място от 650 кв.м. , което е от 410 кв.м. от парцел 2746 - без пътя". Това разминаване в посочените квадратури не дава основание на жалбоподателката да твърди ,че все още е собственик на част от процесния имот и го владее на годно правно основание. При конкретните данни относно наличие на отчуждителна процедура , получено обезщетение , които факти не се спорят между страните твърдението ,че жалбоподателката все владее част от имота с площ от 240 кв.м. е неоснователно. Правото на собственост не може да бъде доказвано и установявано в настоящето съдебно производство , което проверява законосъобразността на издаден на основание чл.65, ал.1 от ЗОС административен акт. Безспорно се установи по делото,че е съставен акт за общинска собственост № 5614/06.04.2007 г. , за УПИ I , кв.178, по плана на гр. Перник, кв.Изток . Част от този имот се явява и земята отчуждена от Г.Р. - наследодател на жалбоподателката. Отчужденият имот е станал общинска собственост по силата на §42 от ПРЗ на ЗИДЗОС, поради което по отношение на него може да бъде приложена разпоредбата на чл.65, ал.1 от ЗОС , за да бъде освободен когато се държи или владее без правно основание. В настоящето съдебно производство владение или държане на годно правно основание не бе доказано.

Оспорената с жалбата заповед е издадена от компетентен административен орган в предписаната от закона форма , при правилно прилагане на материалният закон и спазване на процесуалните правила, като е съобразена с целта на закона. В този смисъл се явява законосъобразна и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените в административната преписка доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати в полза на Община Перник, сумата от 80 /осемдесет / лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК  
Административен съд - Перник

### **Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ жалба на Б.Г.Р. \*\*\***срещу заповед № 1377/18.07.2008 г. на Кмета на община Перник , с която е наредено на основание чл.65, ал.1 от ЗОС да бъде иззет общински имот - част от УПИ I, кв.178, по плана на гр.Перник, кв.Изток, заедно с находящите се в него сгради.

**ОСЪЖДА Б.Г.Р., с ЕГН \*\*\*\*\***,\*\*\* сумата от 80 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143,ал.4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

**СЪДИЯ:**